Evaluatie van het traject chronische zorgorganisatie, een coachingstraject binnen het SCUBY project

Haio: BOELS Fien , U.A.
Promotor: VAN OLMEN Josefien , U.A.
Praktijkopleider: CLAES Ingeborg , HEYRMAN Goedele , HOOFTMAN Stefaan , LOWAGIE Liesbeth

Context: In de huidige maatschappij worden chronische aandoeningen steeds meer vastgesteld en is de vraag naar goede ondersteuning des te groter. De aanpak van deze groep patiënten vereist een andere aanpak in vergelijking met acute pathologie. De verschillende interventies binnen deze aanpak kunnen we onder de noemer plaatsen van geïntegreerde zorg of een ‘integrated care package’ (ICP). De implementatie van een dergelijke ICP loopt echter niet altijd vlot. Om het uitrollen van dergelijke ICP’s te optimaliseren werd door SCUBY een coachingstraject opgestart.

Onderzoeksvraag: In deze thesis werd het coachingstraject, dat door SCUBY aangeboden wordt aan huisartsenpraktijken, geëvalueerd. Het traject bestaat uit vijf sessies met als doel de geïntegreerde zorg binnen de huisartsenpraktijk te verbeteren. De praktijken werden hierin begeleid door een team van coaches. De bedoeling van deze thesis was om te beoordelen of het coachingstraject haalbaar is binnen de context van een huisartsenpraktijk. Er werd gekeken of er een verandering was in het beeld van geïntegreerde zorg in de praktijk. Daarnaast werd het coachingstraject beoordeeld en werd er gezocht naar aanpassingen die nodig zijn om het op grotere schaal toe te passen.

Methode: Deze thesis is een kwalitatieve studie die uitgevoerd werd aan de hand van semigestructureerde interviews. In dit proefproject namen twee gelijkaardige groepspraktijken deel die gelegen zijn in het centrum van Antwerpen. Zij doorliepen eerst het volledige coachingstraject en werden vervolgens uitgenodigd om deel te nemen aan interviews in het kader van deze thesis. Deze interviews werden uitgeschreven door de twee hoofdonderzoekers en werden daarna verwerkt met behulp van NVIVO.

Resultaten: Over het algemeen werd in de interviews weergegeven dat geïntegreerde zorg erg belangrijk is, maar dat het voor het doorlopen van de coaching zeker nog niet op punt stond. Tijd kwam naar voor als het grootste struikelblok om aan geïntegreerde zorg te doen, maar ook om ze te verbeteren. De deelnemers vonden dat het coachingstraject hen aan het denken heeft gezet en dat dit ook een duw in de rug gegeven heeft om te gaan zoeken waar verandering nodig en mogelijk was. Er werd door verschillende deelnemers aangegeven dat de manier waarop de eerste coaching sessie verliep toch wel erg theoretisch was en zouden dit graag op een meer tijdefficiënte manier zien gebeuren. Een sterk punt werd gezien in de externe controle die uitgevoerd werd door de coachen en de tools die aangereikt werden om hen te helpen aanpassing door te voeren. Een tekortkoming van deze coaching was de meer praktische ondersteuning, quasi alle deelnemers hadden verwacht dat er een soort protocol meegegeven zou worden.

Conclusie: Uit deze thesis blijkt dat een coachingstraject binnen de huisartspraktijk zeker welkom is. Er zijn echter een aantal belangrijke dingen om rekening mee te houden zodat het ook praktisch haalbaar wordt. De hoop is dat de groep van coaches betrokken bij het SCUBY project met deze resultaten aan de slag kan om op die manier een nog efficiëntere coaching aan te bieden aan verschillende praktijken of zelfs op grote schaal. Op die manier kunnen we hopelijk ons steentje bijdragen aan een verbeterde geïntegreerde zorg binnen België.